

[N. Neergaard.]

det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister har sagt i sin Forelæggelsestale, saa er det mildest talt lidt vanskeligt at tro det. Jeg skal her ikke fordybe mig videre i den lille fikse Manøvre, som den højtærede Finansminister har foretaget for baade at faa en større Margen og faa Jernbanebudgettet til at fremtræde med et ikke alt for glubende Underskud, nemlig at afskrive 40 Mill. Kr. paa Statsbanernes Anlægsomkostninger, hvorved jo altsaa Budgettet forbedres for Jernbanernes Vedkommende. Som ogsaa den højtærede Finansminister har sagt, berøres den almindelige Balance ikke deraf, men det pynter svært paa Statsbanernes Budget. Det er imidlertid den Slags Ting, som er paa Papiret og bliver paa Papiret, og som Statskassen oprigtig talt ikke bliver videre fed af. Jeg vil nok spørge den højtærede Finansminister — hvis han i en stille Time vil se ind i sit eget Hjerte — og spørge alle hans Kolleger og Partifæller: Hvad vilde De have sagt, om Venstreministeriet havde forbedret Balancen paa Statsbanerne med 3 Mill. Kr. paa den Maade? Ja, det er ikke, fordi jeg bebrejder. . . (Indenrigsministeren [Dahlggaard]: Det foreslog vi Dem i Fjor). Ja, men hvis det var kommet paa Regeringens Initiativ, saa kender jeg nok til de Herrers Agitationsmetoder til at vide, hvordan det var blevet bedømt. Det vilde være blevet kaldt en Pynnten paa Statsbanernes Regnskab, som viste den hele Uvederhæftighed i Regeringens Politik.

Det afgørende paa Statsbanernes Budget er imidlertid Ansættelsen af Indtægten af Person- og Godstrafikken; derom drejer i Virkeligheden det hele sig. For Persontrafikken sættes denne Indtægt nu til 53 Mill. Kr., medens Regnskabet viser knapt 51½ Mill. Kr., og for Gods- og Kreaturbefordringens Vedkommende sættes den til 58 Mill. Kr., eller 6¼ Mill. Kr. mere, end Regnskabet viser, og ca. 2 Mill. Kr. mere end det Budget for 1929—30, som den højtærede Finansminister anklagede saa haardt for Optimisme. Hvor paa støtter nu Ministeren denne Budgettering? Det kan ikke være paa indvundne Erfaringer, for den Gang det gjaldt om at sandsynliggøre, at Finansloven for 1929—30, som skyldes den foregaaende Regering, vilde sprænges, at dens Overskud ikke vilde holde — noget, som den højtærede Finansminister jo udelukkende støttede paa Jernbanebudgettet, idet han ellers i det hele anerkendte Budgetteringen —, saa sagde den højtærede Fi-

nansminister, at efter de Oplysninger, som foreligger fra Statsbanerne, syntes der ikke at være stort Haab om, at Resultatet vilde blive bedre i indeværende Finansaar end i det foregaaende. Men altsaa, hvis denne Udtalelse holder Stik, kan det jo ikke være paa Erfaringer, det støttes, og saa maa den højtærede Finansminister dog have givet efter for den Optimisme, som han saa skarpt bebrejdede sine Modstandere. Men maaske den højtærede Finansministers prisværdige Iver for at lave Underskud paa det Statsregnskab, som til sin Tid skal komme paa Grundlag af Finansloven for 1929—30, har ført ham lidt for langt — det tænker jeg mig næsten —, og saa kan der jo ogsaa være Haab baade for Statsregnskabet 1929—30 og Statsregnskabet 1930—31.

Den højtærede Finansminister gør opmærksom paa, at der paa Udgifssiden er en Nedgang fra indeværende Aar paa 5,7 Mill. Kr. Det er jo et smukt Tal, men der er det at bemærke dertil, at mellem 3 og 4 Millioner af denne Udgiftsnedgang med fuldkommen Urette er opført paa Finanslovforslaget. Af de 3 Mill. Kr. til ekstraordinære Udgifter, som de gældende Militærlove paabyder, stryger Ministeren de 2,4 Millioner, saa der kun bliver 600 000 Kr. tilbage, og det gør han blot med Hjemmel i en Anmærkning. Det kan man ikke gøre, det er det højtærede Ministerium jo ogsaa blevet belært om tidligere. Det kan kun gøres, saaledes som det skete under Venstreministeriet, da der ogsaa fandt en Nedsættelse Sted, ved en Ændring af Militærløvene. Og paa Marineministeriets Budget er der en Udgiftsnedgang paa adskillige Hundredetusind Kroner, der begrundes meget smukt i Anmærkningerne saaledes: „af Hensyn til det Forslag til Militærlove, som vil blive fremsat i indeværende Samling“. Men man kan nu en Gang ikke paa Finanslovforslaget opføre Tal af Hensyn til Lovforslag, der er fremsat, og om hvis Vedtagelse man ikke ved det allermindste. Finansloven skal følge Lovene, det er en gammel, god og gyldig Regel. Endvidere er der ca. ½ Mill. Kr. i Anledning af Indskrænkninger i Indkaldelserne til Øvelser. Der staar i Anmærkningerne, at dette holder sig indenfor, hvad Administrationen kan gøre uden Lovhjemmel — hvad der nu vil blive nærmere undersøgt —, men det er jo ogsaa en Nedsættelse af en ganske egen Natur. Af det øvrige er 2 Mill. Kr., som ogsaa Ministeren gjorde opmærksom paa, ganske automatiske Formindskelser som Følge af en Aftagen af det Rentetilskud, Staten yder